

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu Anny Žákovej a členov JUDr. Aleny Adamcovej a JUDr. Marianny Reiffovej v právnej veci navrhovateľa **V. L.**, bytom v D., proti odporkyni **Sociálnej poisťovni – ústredie**, Ul. 29. augusta č. 8, Bratislava, o **invalidný dôchodok**, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Trnave z 3. marca 2008, č.k. 38Sd/73/2007-52, rozhodol

t a k t o :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Trnave z 3. marca 2008, č.k. 38Sd/73/2007-52, **z m e ň u j e** tak, že rozhodnutie odporkyne č. X. zo 7. septembra 2007 **z r u š u j e** a vec vracia odporkyni na ďalšie konanie.

Navrhovateľovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom krajský súd konanie o návrhu na preskúmanie rozhodnutia odporkyne č. X. z 19. apríla 2007 zastavil a zároveň podľa § 250q ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej v texte rozsudku len „O.s.p.“) potvrdil rozhodnutie odporkyne č. X. zo 7. septembra 2007 - ktorým podľa § 37 ods. 3,4 zák. č. 100/1988 Z.z. o sociálnom zabezpečení v znení neskorších predpisov (ďalej v texte rozsudku len „zák. č. 100/1988 Zb.“) a § 259 ods. 1 zák. č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov (ďalej v texte len „zák. č. 461/2003 Z.z.“) bola zamietnutá žiadosť navrhovateľa o čiastočný invalidný dôchodok z dôvodu, že nezískal potrebný počet rokov dôchodkového poistenia na

nárok na čiastočný invalidný dôchodok podľa § 37 ods. 4 zák. č. 100/1988 Zb. - a navrhovateľovi nárok na náhradu trov konania nepriznal.

Z odôvodnenia rozsudku vyplýva, že krajský súd sa stotožnil so závermi odporkyne vyslovenými v jej rozhodnutí zo 7. septembra 2007. Uvedené rozhodnutie považoval za vecne správne a dostatočne odôvodnené s poukazom na skutočnosť, že dátum vzniku invalidity, od ktorého sa odvíja určenie rozhodujúceho obdobia, v priebehu ktorého sa skúma splnenie podmienky zákonom predpísanej doby poistenia, nie je v tomto prípade sporný. Odporkyňa totiž akceptovala aj navrhovateľom uznávaný záver obsiahnutý v znaleckom posudku súdnej znalkyne zabezpečený v konaní vedenom na Krajskom súde v Trnave pod sp. zn. 13 Sd/78/2004, kedy bol vznik invalidity stanovený na 24. októbra 2003. Krajský súd tiež uviedol, že navrhovateľ nijakým spôsobom nespochybnil správnosť údajov ohľadne preukázanej dĺžky poistenia v rozhodujúcom období v rozsahu 1 roka a 53 dní, z ktorých v danom rozhodnutí odporkyňa vychádzala. Pokiaľ navrhovateľ na pojednávaní pôvodne uviedol, že od roku 1993 bol neustále evidovaný na Úrade práce a poberal dávky v nezamestnanosti, tento údaj neskôr sám opravil a uviedol, že v tomto období bol len poberateľom dávok v hmotnej núdzi. Krajský súd zdôraznil, že skutočnosť, že navrhovateľ spĺňa podmienku invalidity, resp. čiastočnej invalidity bola nesporná, avšak dôvodom pre ktorý navrhovateľovi nemohol byť priznaný invalidný dôchodok, resp. čiastočný invalidný dôchodok bola skutočnosť, že nemal v dobe pred vznikom invalidity preukázané obdobie 5 rokov dôchodkového poistenia. Napadnutým rozsudkom odvolací súd zároveň podľa § podľa § 250o O.s.p. zastavil konanie o preskúmanie rozhodnutia odporkyne z 19. apríla 2007, ktoré bolo jej rozhodnutím zo 7. septembra 2007 v celom rozsahu zrušené.

Proti tomuto rozsudku krajského súdu podal v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľ, ktorý „žiadal o znovu prešetrenie“. V rámci odvolania uviedol, že v období od 14. januára 1994 do 24. augusta 1999 bol vedený na úrade práce, o čom pripojil aj originál potvrdenia týkajúci sa jeho evidencie na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny v Dunajskej Strede.

Odporkyňa písomné vyjadrenie k odvolaniu navrhovateľa nepodala.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 250s O.s.p. v spojení s § 10 ods. 2 O.s.p.), preskúmal napadnutý rozsudok a konanie, ktoré mu predchádzalo, odvolanie

prejednal bez nariadenia pojednávania v súlade s § 250l ods. 2 v spojení s § 250ja ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa je dôvodné.

Z podkladov administratívneho spisu vyplýva, že navrhovateľ si na základe žiadosti z 13. októbra 2003 uplatnil u odporkyne nárok na invalidný dôchodok. Nakoľko navrhovateľ si svoj nárok uplatnil za účinnosti zákona č. 100/1988 Zb., odporkyňa pri rozhodovaní v súlade s § 259 ods.1 zák.č. 461/2003 Z.z. aplikovala v predmetnej veci ustanovenia tohto zákona.

Z podkladov spisu vyplýva, že na základe posúdenia zdravotného stavu navrhovateľa organizačnými zložkami odporkyne, t.j. posudkovým lekárom sociálneho poistenia pobočky odporkyne v Dunajskej Strede (7. augusta 2007), ako aj ústredia (20. septembra 2007), bol navrhovateľ zhodne uznaný za čiastočne invalidného podľa § 37 ods. 3 písm. b/ zákona č. 100/1988 Zb. a dátum vzniku čiastočnej invalidity bol stanovený od 13. októbra 2003.

Podmienky nároku na čiastočný invalidný dôchodok sú uvedené v ustanovení § 37 ods.1 písm. a/ zákona č. 100/1988 Zb. v zmysle ktorého, občan má nárok na čiastočný invalidný dôchodok, ak

- sa stal čiastočne invalidným
- a bol zamestnaný po dobu potrebnú pre nárok na tento dôchodok.

Na základe uvedeného možno konštatovať, že navrhovateľ prvú zákonnú podmienku pre priznanie čiastočného invalidného dôchodku splnil. Čo sa týka ďalšej podmienky, odporkyňa ako aj krajský súd dospeli k zhodnému záveru, že navrhovateľ nepreukázal potrebnú dobu zamestnania pre nárok na tento dôchodok. S týmto záverom sa však odvolací súd nestotožnil.

Z podkladov spisu je nesporné, že navrhovateľ ku dňu vzniku čiastočnej invalidity, t.j. k 13. októbru 2003 dovŕšil vek 40 rokov.

Podľa § 37 ods. 4 zák.č. 100/1988 Zb. s odkazom na § 29 ods. 4 až 6, doba zamestnania potrebná pre nárok na čiastočný invalidný dôchodok je u občanov vo veku nad 28 rokov - 5 rokov. Doba zamestnania (poistenia) potrebná pre nárok na čiastočný invalidný

dôchodok sa zisťuje z obdobia pred vznikom invalidity, ak ide o občana nad 28 rokov, z posledných desiatich rokov pred vznikom čiastočnej invalidity.

Podľa názoru odporkyne, ako aj krajského súdu, navrhovateľ pre vznik nároku na čiastočný invalidný dôchodok nespĺnil podmienku potrebnej doby zamestnania, keď získal dobu zamestnania od 13. októbra 1993 do 13. októbra 2003 len v rozsahu 1 rok 53 dní, ktorá je kratšia ako 5 rokov.

Podľa § 9 ods. 1 písm. d/ zák.č. 100/1988 Zb. v znení účinnom do 31. decembra 2000 sa za náhradnú dobu započítava **aj doba nezamestnanosti.**

S účinnosťou od 1. januára 2001 sa za náhradnú dobu nepovažovala už každá doba nezamestnanosti, ale podľa § 9 ods.1 písm. d/ zák.č. 100/1988 Zb. v znení zák.č. 446/2000 Z.z. len doba po ktorú sa evidovanému nezamestnanému vyplácala podpora v nezamestnanosti podľa osobitného predpisu.

Z podkladov súdneho spisu je zrejmé, že navrhovateľ k odvolaniu pripojil potvrdenie o priebehu jeho evidencie na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny v Dunajskej Strede. Z uvedeného potvrdenia vyplýva, že navrhovateľ bol vedený v evidencii uchádzačov o zamestnanie aj v dobe od 14. januára 1994 do 23. augusta 1999, ako aj od 5. októbra 2000 do 25. apríla 2004. Napriek skutočnosti, že totožné potvrdenie bolo navrhovateľom predložené už k jeho žiadosti, ktorou sa domáhal priznania invalidného dôchodku a tieto doby boli uvedené aj v žiadosti o dôchodok, odporkyňa, ako aj krajský súd pri rozhodovaní na túto skutočnosť neprihliadli a náhradnú dobu zamestnania, ktorú získal do 31. decembra 2000, mu nezohľadnili.

S poukazom na uvedené skutočnosti možno konštatovať, že v predmetnej veci nebol riadne zistený skutočný stav, čo malo za následok nesprávne posúdenie veci.

Z uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok krajského súdu zmenil, napadnuté rozhodnutie odporkyne zrušil a vec jej vrátil na ďalšie konanie v súlade s § 250l ods. 2 O.s.p. v spojení s § 250ja ods. 3 O.s.p.

V ďalšom konaní je odporkyňa viazaná právnym názorom odvolacieho súdu (§ 250r O.s.p.). Povinnosťou odporkyne bude vecou sa opätovne zaoberať, zohľadniť horeuvedené skutočnosti, preskúmať splnenie podmienok navrhovateľa na ním uplatnený nárok a po zadovážení dostatočných podkladov pre rozhodnutie vo veci opätovne rozhodnúť.

Odvolací súd v konaní úspešnému navrhovateľovi náhradu trov konania nepriznal, nakoľko navrhovateľ nenavrhol, aby mu bola taká náhrada priznaná (§ 151 ods. 1 O.s.p.).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 31. marca 2009

Anna Žáková, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Dagmar Falbová